

Maj 1894 om forskellige ny Statsbaneanlæg i og ved Kjøbenhavn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1422 ff.)

Der var ikke stillet Undringsforslag.

Sagen som Helhed fattes under Forhandling.

Madjen-Mygdal: Det er ikke min Hensigt i Dag at give Anledning til nogen lang Forhandling om den foreliggende Sag; men jeg har alligevel ønsket at gøre nogle Bemærkninger, inden vi gaa til den endelige Afstemning i denne Sag. Uoverensstemmelsen mellem Flertallet og Mindretallet ligger jo ikke saa meget i selve Godsbanegaardsspørgsmaalet. Jeg har erklæret, at jeg vil være med til enhver som helst Udgift, der kan paavises at være nødvendig, for at vi kunne faa en god og forsvarelig Godsbanegaard. Uoverensstemmelsen er derimod ganske særlig fremaldt af Hensynet til Forberedelserne for en senere Flytning af Personbanegaarden. Jeg stønner ikke rettere, end at der med Hensyn til dette Punkt føres et dobbelt Sprog. Paa den ene Side bliver der forsikret af og til, at det slet ikke er Hensigten at flytte Personbanegaarden. Og videre siges der, at der skal Rigsdagen have sin fulde Frihed, Rigsdagen skal have Ret til at sige Nej og til at sige Ja. Men paa den anden Side vil man bevise, at den Ting er i Grunden allerede forberedt og var en anerkendt Forudsætning ved Loven af 8de Maj 1894, saaledes at vi, dersom vi ere lovtro Mænd, ere nødte til at gaa med. — Jeg har nu haft Lejlighed til i Dag at læse det Foredrag, den højtærede Indenrigsminister forleden Dag holdt for os, og jeg stønner ikke rettere, end at dette dobbelte Sprog ogsaa kommer frem i dette Foredrag. Ogsaa der taler den højtærede Indenrigsminister om, at Rigsdagen skal have sin fulde Frihed, den skal have Lov til at kunne sige baade Ja og Nej; men samtidig dermed vilde den højtærede Indenrigsminister bevise, at navnlig jeg som lovtro Mand var nødte til at høje mig for Loven af 8de Maj 1894. Han vilde bevise, at en saadan Flytning ligesom var Forudsætningen den Gang, og at der blev truffet Forberedelser til den. Jeg maa henlede Opmærksomheden paa Sp. 1468 i den højtærede Indenrigsministers Foredrag, hvor han siger, at der i § 2 i Loven af 8de Maj 1894 er „foretaget Stridt, hvorefter der skal foranstaltes store gennemgribende Forberedelser til, at Personbane-

gaarden kan blive flyttet, saafremt man en Gang i Tiden vil beslutte sig dertil. Dette har man gjort, og derpaa ere begge Tingene, baade Folketinget og Landstinget, gaaede ind“, og hvis jeg derfor vilde respektere det bestaaende, maatte jeg høje mig derfor. Yderligere siger den højtærede Minister Sp. 1469, at Forslaget angaaende denne § 2 er blevet tiltraadt af hele Udvalget i Folketinget. Jeg vil dog tillade mig at gøre en Indvending mod denne Paastand. Dette Forslag er ikke tiltraadt af mine Meningsfæller i det andet Ting, hverken i Udvalget eller i Tinget; jeg ved nok, at det blev sagt af den ærede Ordfører, men det var den Gang, vi levede i den saakaldte Forhandlingspolitiks gyldne Tider, da der kunde komme saadanne Urimeligheder frem som f. Eks. den, at man kunde omdele en Betænkning i det andet Ting, hvori man tiltraadte det andet Ting at gaa ind paa det fra Landstinget oversendte Lovforslag om anerkendte Sygefæstter. Det gjorde man Dagen efter, at dette Lovforslag skulde til 2den Behandling her i Landstinget med 39 Undringsforslag. Der fremkom mange Besynderligheder den Gang i den saakaldte Forhandlingspolitiks Tid, og en af disse Besynderligheder var den, at der blev sagt, at hele Udvalget havde tiltraadt det paa-gældende Undringsforslag. Men, som sagt, mine Meningsfæller protesterede mod den Historie; og det vil bl. a. kunne læses i Rigsdagstidenden for 1892—93, Sp. 4876. — Endvidere har Indenrigsministeren villet bevise, hvorkedes Forudsætningen var Personbanegaardens Flytning ved det Magelæg i anden Række mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune, som er omtalt i Betænkningen; dette Magelæg i anden Række, som der omtales, havde kun til Hensigt at lægge Flytningen af Personbanegaarden til Rette, der kan ikke være nogen anden Mening deri, det er tilvejebragt for, hvis man en Gang skulde finde det hensigtsmæssigt at flytte Centralstationen for Persontrafikken over paa Sydsiden af Vesterbrogade. Videre gøres der opmærksom paa forskellige Udtalelser af den daværende Indenrigsminister og af Landstingets Udvalg, som skulde gaa ud paa det selv samme, at Forudsætningen den Gang var Personbanegaardens senere Flytning. Det har, som sagt, den ærede Indenrigsminister gennemgaaet, for øvrigt med stor Dygtighed. Han har bevist, at min Paastand er rigtig, at man har omgaaedes med saadanne Tanker, at man har haft slikt for Øje, at Personbanegaardens Flytning skal komme siden. Jeg tror derfor, at jeg vil i Tide tage mit Forbehold. Den